

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นขนาดกลาง สูง 10-25 ม. ลำต้นเป็นร่องมีพุ่มสนิม กิ่งสีน้ำตาลอ่อน เล็กเรียว เกลี้ยง เปลือกสีครีมถึงสีน้ำตาลอมเทา แตกเป็นแผ่นบาง เปลือกในสีครีมถึงเหลืองอ่อน ใบ กว้าง 2.5-6 ซม. ยาว 6-11 ซม. รูปรีถึงขอบขนาน พบน้อยรูปใบหอกกลับ ปลายเรียวแหลม โคนแคบ เบี้ยวเล็กน้อย ขอบจักซี่ฟันตื้น ยอดอ่อนสีแดง ใบแก่สีเขียวด้านบน ด้านล่างสีอ่อนกว่า เกลี้ยงทั้งสองด้าน เส้นใบด้านข้าง 8-10 คู่ ค่อนข้างจากเส้นใบย่อยเป็นร่างแหละเอียด หนูนทั้งสองด้าน ก้านใบยาวประมาณ 0.5 ซม. ดอก สีเหลืองออกเขียวถึงสีครีม มีสีน้ำเงินแต้ม กลิ่นเหม็น ออกเป็นช่อแคบ ยาว 7-15 ซม. ที่ปลายกิ่งและง่ามใบบนๆ มีขน ดอกออกเดี่ยวบนกิ่งข้าง บนก้านเล็กเรียว ยาวได้ถึง 1 ซม. ที่โคนมีใบประดับเล็ก ยาวได้ถึง 1 มม. ไม่มีใบประดับที่ปลายหลอดกลีบเลี้ยงยาวประมาณ 2 มม. รูปกรวย ปลายเป็นแฉกรูปใบหอก 5-6 แฉก กว้างประมาณ 1.5 มม. ยาวประมาณ 4 มม. มีขนสีเทาทั้งสองด้าน กลีบดอก 5-6 กลีบ รูปไข่กลับ กว้างประมาณ 3 มม. ยาวประมาณ 5 มม. ขยายใหญ่ขึ้นเล็กน้อยในผล เกสรเพศผู้อยู่เป็นกลุ่ม 4-6 อัน ที่โคนของกลีบดอกแต่ละกลีบแต่ไม่เชื่อมติดกัน ก้านชูอับเรณูมีขนที่โคน รังไข่มีขน ก้านเกสรเพศเมียสั้น 3 ก้าน พบเป็นแห่งๆ ในป่าดิบหรือป่าไผ่ สูงได้ถึง 400 ม. มักขึ้นบนหินปูน จ.สุราษฎร์ธานี กระบี่ นครศรีธรรมราช ยะลา

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z).-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

